

Írta:

2012. november 27. kedd, 16:32

Az 1945 után, a Szovjetunióba elhurcoltak emlékére, a pécsi köztemetőben, kedden, kora délután, koszorút helyezett el Hende Csaba (a képen középen, civil kabátban), honvédelmi miniszter. Az eseményen nem voltak túl sokan. Néhány korábbi, idősebb áldozaton kívül megjelent Csizi Péter, Pécs Megyei Jogú Város egyik alpolgármestere, valamint dr. Hoppál Péter, országgyűlési képviselő is.

A „málenkij robot”, a „kis munka” sokaknak bizony nem volt egy cseppnyit sem rövid. De legalább a robot része igaz volt. Mert sokakat hurcoltak el a II. világháború után, a nagy Szovjetunió távoli vidékeire, bányamunkára, útépitésre, minden olyan tevékenységre, amihez nem akadt arrafelé elég dolgos kéz. Rengetegen odavesztek, számtalanok belerokkantak, a legszerencsésebbek meg túléltek azt a büntetést, amire tulajdonképpen rá sem szolgáltak. De nekik is súlyos évekig kellett várniuk a szabadulásra.

A Pécssett, 2012. október 27-én, 16 órai kezdettel indult megemlékezésen megjelent **Hende Csaba**, Magyarország honvédelmi minisztere, akit a honvédség helyi erőinek képviselői fogadtak. Rövid beszédet

dr. Hoppál Péter

mondott, amiben kitért egy embertelen rendszer szörnyűségeire is.

Írta:

2012. november 27. kedd, 16:32

A virágok azokra emlékeztetnek, akik már nem lehettek ott, a pécsi temetőben, a kopjafánál

Ezt követően, halk zeneszó mellett, a kormány egyik tagja, Hende úr, illetve a katonák a kopjafához léptek, ahol elhelyezték az emlékezés virágait. Azután rövid beszélgetés, kézszerítés is jöhetett a soron. Azok lehettek ennek részesei, akik közül páran megjárták a földi poklot, vagyis elhurcolták őket, a nagy keleti szomszéd birodalmának egyik távoli zugába.

Az esemény befejezése után, a tárcavezető felkeresett egy Kertvárosban élő, az önkéntes haderőbe jelentkezett személyt. Azon a találkozón már megjelent **dr. Páva Zsolt**, Pécs Megyei Jogú Város polgármestere is.

Nyolcszázzezerről is beszélnek

Egy ember sorsa sem közömbös, a kényszermunka esetében viszont ennél sokkal többen voltak, akik bekerültek a vagonokba. Jelen pillanatban azonban már 800 000-nél tartanak a számadatok, ami szinte lehetetlennek tűnik. A történészek mondanak ezt, is, meg azt is, sokan viszont erre már nem tudnak válaszolni. Mert örök álmukat alusszák, idegen országok sírjaiban.